

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/77/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010339
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4317010339.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného S. O. , pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného S. O. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 30.05.2017, sp . zn. 3Pp/23/2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 7. augusta 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného S. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 30.05.2017 pod sp. zn. 3Pp/23/2017 podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného S. O. (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že odsúdený si nevytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie, resocializačná prognóza je nepriaznivá s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti, a stanovené ciele sa u neho neplnia v celom rozsahu, nemožno od neho dôvodne očakávať, že v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia by viedol riadny život a v budúcnosti, že sa nebude dopúšťať trestnej činnosti, preto je i naďalej potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odsúdený sťažnosť, ktorú aj písomne odôvodnil najmä tým, že sa mu neustále vytyka a poukazuje sa na jeho kriminálnu minulosť, pričom od roku 2010, kedy spáchal skutok, za ktorý si v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil, zmenil sa a vstúpil si do svedomia. V prípade podmiennečného prepustenia má zabezpečené bývanie, sociálne zázemie a aj pravidelný príjem. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za neobjektívne.

Podľa § 189 odsek 1 Trestného poriadku uznesenie možno napadnúť pre

a/ nesprávnosť niektorého jeho výroku,

b/ zrejmý rozpor výroku s odôvodnením, alebo

c/ porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

Podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a / správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán preskúmal v súlade s ustanovením § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj jemu predchádzajúce konanie a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na predchádzajúci spôsob života odsúdeného a aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení je potrebné zisťovať všetky dôležité okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, najmä jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj ku spoločenskému poriadku, prostredie, v ktorom odsúdený žil, jeho predchádzajúci život a jeho trestnú činnosť.

Určujúcimi kritériami pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sú pritom plnenie povinností a celkové správanie sa odsúdeného v priebehu výkonu trestu odňatia slobody, ako aj predpoklad, že odsúdený aj po predčasnom ukončení výkonu trestu v budúcnosti povedie riadny život.

Súčasne je dôležité zistenie, v akom prostredí bude páchatel po prepustení žiť a prípadne pracovať. Odsúdený, hoci aj vzorne sa správajúci, nemá automaticky nárok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po výkone zákonom ustanovenej časti trestu. Podmiennečné prepustenie je totiž namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie významné okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že pre spoločnosť tu nie je zvýšené riziko recidívy odsúdeného.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v posudzovanej veci je splnená len formálna podmienka podmiennečného prepustenia a nie je splnená ani jedna z materiálnych podmienok (viď komplexné hodnotenie z ÚZVJS).

Riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody najlepšie pozná priebeh výkonu trestu a môže objektívne posúdiť mieru dosiahnutej nápravy.

Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Resocializačná prognóza odsúdeného vzhľadom na opakujúcu sa trestnú činnosť je nepriaznivá a to aj s poukazom na nekritický postoj k jej spáchaniu a na pretrvávajúci negatívny postoj k vlastnej resocializácii.

V závere hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a neodporúča sa jeho podmiennečné prepustenie.

Okrem záverov vyššie spomínaného hodnotenia ústavu je však potrebné vziať do úvahy i predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Z aktuálneho odpisu registra trestov jednoznačne vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťa úmyselných deliktov najmä majetkového charakteru, pričom evidentne predchádzajúce tresty represívneho charakteru nemali na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv, preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozsudkom príslušných súdov.

Za takéhoto stavu potom treba mať za to, že neboli splnené materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie, tak ako sú predpísané i v ustanovení § 66 odsek 1 Trestného zákona.

V tejto súvislosti bolo potrebné prihliadnuť i na tú skutočnosť, že odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

S poukazom na vyššie uvedené, krajský súd sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.